

Romeinen 1:1-5

Het Evangelie 1 de brenger 2 de boodschap 3 de brief

Gemeente,

De brief aan de Romeinen. Een unieke, bijzondere brief. Waarmee is die te vergelijken? Kijk, je kunt op school of op je werk een vraag krijgen over het geloof. Hoe kan God al die aanslagen toestaan? Laat God echt mensen verloren gaan? Waarom bid je voor je eten? Dan geef je daar hopelijk antwoord op. Dan ga je in op dat ene punt dat ze noemen. Maar je moet ook van tijd tot tijd een werkstuk maken. Of je dat leuk vind is wat anders, maar het moet. Bijv voor godsdienst. Over het christelijk geloof. Dan probeer je zo goed mogelijk in zijn totaal te schrijven wat het christelijk geloof inhoudt. Je gaat niet in op 1 vraag, maar je geeft een totaalbeeld.

Veel brieven van het Nieuwe Testament hebben één hoofdonderwerp. Naar aanleiding van een vraag, een misstand uit een gemeente. Daarom schreef Paulus de Galatenbrief. Geloof alleen! De Thessalonicenzenbrieven: over de wederkomst. Waarin vooral 1 thema aan de orde komt. Als reactie op. Maar de Romeinenbrief is meer zo'n werkstuk. Een door de Heilige Geest geïnspireerd werkstuk. Waarin Paulus een totaaloverzicht geeft van het christelijk geloof. Alles staat erin. Dat lukt ook niet in één appje of twitterbericht, daar is een brief voor nodig, van 16 hoofdstukken.

Maar waarom doet Paulus dat? Wel, aan het eind van zijn 3e zendingsreis, 58 na Christus, is Paulus in Corinthe, Handelingen 18. Op weg naar Jeruzalem. Dan heeft Paulus het Oostelijk deel van het Romeinse rijk driemaal rondgereisd. Dan is het westelijk deel aan de beurt. Italië, Spanje. Om ook daar het Evangelie te verkondigen. En daarvan is Rome dé stad. Maar voor hij daar komt wil hij Zijn prediking, Gods Evangelie, alvast bekendmaken. Zodat ze weten wat hij zal komen verkondigen. Daarom schrijft hij de Romeinenbrief. Waarin alles aan de orde komt. Hoofdstuk 1 en 2: de mensheid buiten Christus. Hoofdstuk 3-5. Het Evangelie in Christus. Hoofdstuk 6-8. Het leven uit Christus, de Heilige Geest. Hoofdstuk 9-11. Israël en de uitverkiezing. Hoofdstuk 12-15: de heiliging van het leven. Dat is het christelijk geloof. Van God bepaald en voor alle tijden en plaatsen en mensen hetzelfde.

1 de brenger

Paulus begint zichzelf voor te stellen in vers 1. Hij is dienstknecht van Jezus Christus, geroepen en afgezonderd. Waarom begint hij zo? Nou, ze kunnen in Rome natuurlijk denken: wat verbeeldt die man zich wel. Hij is nog nooit bij ons geweest, hij kent ons niet, wij kennen hem niet. En dan ineens een brief waarin hij ons eens even zeggen hoe het zit. Wat verbeeldt die man zich wel?

Dat kunnen mensen wel eens denken of zeggen tegen je als je wat probeer te zeggen over God en het Evangelie. Waar bemoeit hij zich mee? Wat denkt hij wel? Nou, als we dan maar hetzelfde weten als wat Paulus wist. Als ambtsdragers, als opvoeders, als getuigen. Als we dit maar weten:

Ik ben een dienstknecht van Jezus Christus. Slaaf. En slaven waren eigendom van hun meester, hun heer. Die zorgde voor hen, die nam het voor hen op, die gaf hen zijn instructies en opdrachten. Nou, belijdt Paulus, ik ben slaaf van Jezus Christus. Hij is mijn Eigenaar, Hij verzorgt me en Hij instrueert me. Hij is mijn Eigenaar. Hij heeft mij gekocht. Gekocht met Zijn dierbaar bloed. Uit alle heerschappij van de duivel verlost. Satan is mijn meester niet meer, maar Christus. Hij draagt zorg voor mijn leven, voor mijn ziel en zaligheid. En Hij instrueert me en ik laat me door Hem instrueren.

En door Hem ben ik geroepen tot apostel. Ik wilde zelf geen apostel worden, ik heb niet gesolliciteerd. Het ging niet van mij uit. Hij heeft mij geroepen. Hij wilde mij hebben en gebruiken als apostel. Het is Zijn wil dat ik apostel ben om onder de heidenen het Evangelie te verkondigen en gemeenten te stichten en te versterken.

En ik ben daarvoor afgezonderd geweest. Door God al apart gehouden daarvoor, bestemd daarvoor vanaf mijn geboorte, zegt hij in Galaten 1. God heeft alles laten meewerken daarvoor. Ook toen ik nog onbekeerd was. Toen ik me liet leren door Gamaliel. Dat heeft God zo gewild om me al voor te bereiden op de roeping tot apostel. Als God je roept tot een taak gebruikt Hij daarvoor zelfs dingen uit de tijd dat je nog onbekeerd was. Die je goed van pas komen als je geroepen bent in Zijn dienst.

Als je zo terug mag kijken: ik ben dienstknecht van Jezus, geroepen tot Zijn dienst, afgezonderd al vanaf mijn geboorte. En daarom, daarom is het gebeurt. Heeft het God behaagd om Zijn Zoon in mij te openbaren. Heeft het God behaagd. Hij wilde het. Vanuit Zijn welbehagen, Zijn eeuwige liefde. Zijn eeuwige bestemming met mij. Dat ik dienstknecht van Jezus zou zijn, geroepen zou worden. Daarom heeft Hij mij afgezonderd en Zijn Zoon in mij geopenbaard. Geopenbaard. Dat is: het kleed van het standbeeld aftrekken zodat je het ziet. God heeft het kleed van Christus afgetrokken zodat ik Hem zag. Hem zag zoals hij is. En: Hij heeft het kleed van mijn ogen afgetrokken zodat ik zag. Echt zag. Wie Jezus is. Jezus liet Zich zien en mijn ogen gingen open. En ik geloofde. Ik raakte mezelf aan Hem kwijt. Geen betere Heere dan Hij. Geen beter Eigenaar dan Hij. Laat mij de Uwe zijn. Een door U gekocht mens, en onder U vallend mens. Dat alleen verlost. Dat dat U behaagd heeft. Wonderbaar. Dat dat U behaagd heeft. Om mij te openbaren. Schuldig, zondaar, verdoemelijk. Dat dat U behaagd heeft. Ondoorgrondelijk en onverklaarbaar. Ik ben slaaf van Christus, geroepen apostel, daartoe heeft God mij zijn Zoon leren kennen, daarvoor ben ik al afgezonderd van mijn geboorte af, en dat alles omdat het God behaagd heeft. Zo kijk je terug tot in de eeuwigheid, tot in Gods welbehagen.

Ik ben geroepen tot apostel, want ik ben dienstknecht van Christus, want daartoe had God mij afgezonderd vanaf mijn geboorte, want daartoe had God mij bestemd van eeuwigheid.

Dat wist Paulus. Weet u dat ook? En jij? Aan God te danken dat ik Jezus ken en van Hem ben. Hoe zou ik Hem kunnen verkondigen als ik Hem niet ken? Op de plaats waar Hij mij geroepen heeft. Als ambtsdrager, als opvoeder, als getuige? Door Hem geroepen tot mijn taak. Als ambtsdrager, als opvoeder, als getuige. En daarom spreek ik mensen aan. Want God gaf mij de roeping. En daarom heeft Paulus de moed om die mensen in Rome die hij niet kent een brief te sturen. Hij is immers geroepen, aangesteld tot apostel door Christus Zelf?

2 de boodschap

En daarom brengt Hij de boodschap van het Evangelie. Want het is niet zijn boodschap, zijn visie. Het is de mening van mensen. Nee, hij heeft het Evangelie ontvangen van God zegt Hij in Galaten 1. Hij is niet rade gegaan bij vlees en bloed, bij mensen, maar eenzaam in de woestijn van Arabie heeft God hem Zijn Evangelie geleerd. En dat Evangelie is bovendien al in het Oude Testament beschreven en beloofd zegt Paulus in Romeinen 1:2. Dus het Evangelie Gods van de Heere Jezus is helemaal in lijn met het Oude Testament. En wat is die boodschap van het Evangelie van Jezus Christus, Gods Zoon dan? Die staat in vers 3 en 4. Twee dingen worden over Gods Zoon gezegd. Hij is geworden naar het vlees en Hij is bewezen naar de Geest. Dat tekent Gods Zoon in twee opzichten. In Zijn vernedering en in Zijn verhoging.

Hij is geworden naar het vlees uit het zaad van David. Vanuit de stam van Juda, de lijn van David is Hij geworden. Als je zegt: ik ben ziek geworden, dan bedoeld je: ik was het eerst niet, nu wel. Hij is naar het vlees geworden: Hij was het eerst niet, later wel. Wat Hij niet was werd Hij. Naar het vlees: in de gestalte van het vlees. En vlees dat is waar wij mensen uit bestaan. Dat tekent het menselijk leven. Naar lichaam en geest. Vlees geeft aan: je bent zwak en kwetsbaar, vatbaar. Aan de ene kant voor emoties van vreugde en blijdschap, maar ook voor pijn en emoties van verdriet en kwelling. Dus: Gods Zoon is geworden naar het vlees. Is in de gestalte van een mens gekomen. Om te kunnen lijden en sterven. Om verzocht te worden. Om van God verlaten kunnen worden. Om de vloek van God en Zijn toorn te kunnen dragen naar lichaam en geest. Hij is gekomen in de gestalte van het vlees. Mens geworden.

En Hij is bewezen Gods Zoon te zijn in kracht naar de Geest der heiligmaking. Hij is bewezen. Dat betekent: dat was hij al. Als je onschuldig bewezen wordt dan was je al onschuldig, maar nu is het duidelijk, aan het licht gekomen. Wat bewezen wordt, was al wel zo, maar is nu duidelijk. Dat Jezus Gods Zoon is dat was al zo, al van eeuwigheid af, maar dat bleek toen Hij Mens was niet zo duidelijk. Dat Hij de almachtige Zoon van God was, zou

je niet zeggen voor Pilatus en het Sanhedrin en aan het kruis. Hij leek wel machteloos. Maar met de opstanding uit de doden is het bewezen. Duidelijk geworden, aan het licht getreden. Hij is Gods Zoon in kracht. En dat naar de Geest. En dat overeenkomstig de Geest van heiligheid, heiligmaking. Hij gebruikt die kracht op geestelijke manier. Niet met geweld en wapens en bliksemschichten, dat komt pas in de volgende fase, na de wederkomst, maar zoals de Geest dat doet. De Heilige Geest Die zondaren heiligt. Vernieuwt. Van binnenuit Gods wetten in het hart schrijft, de vrucht van de Geest geeft, de zonde doet haten en bestrijden. Op die manier toont Hij Gods Zoon te zijn.

De Boodschap van het Evangelie is dat Gods Zoon naar het vlees geworden is, mens geworden is, heeft geleden voor zondaren. En dat Hij bewezen Gods Zoon te zijn zoals de Geest dat doet in zondaren. Voor zondaren is Hij vlees geworden. Om voor zondaren te lijden en te sterven. De vloek te dragen, de schuld te betalen, Gods toorn weg te nemen. Vergeving te verdienen, vrede en eeuwig leven te verwerven. Hij voor zondaren. En Hij is bewezen Gods Zoon te zijn door Zijn Geest in zondaren. In zondaren werkt Hij en woont Hij. Vernieuwt Hij de wil en de verlangens en de gezindheden. Vervult Hij met liefde en verlangen naar gehoorzaamheid en haat tegen de zonde en onttering van God.

Het Evangelie van Gods Zoon is: in Zijn vernedering doet Hij alles voor zondaren. In Zijn verhoging doet Hij alles in zondaren. Wat een Zaligmaker! Die alles doet voor je: schuld betalen, vloek dragen. Die alles doet in je: bekeren en vernieuwen, nieuw hart geven met nieuwe gezindheden. Wat moet er een ruimte zijn in deze Zaligmaker! Die alles voor je doet en alles in je doet. Daar ligt ruimte voor zondaren die het niet kunnen voor zichzelf: straf dragen, Gods wet vervullen, vloek wegstrijgen. Die het niet kunnen in zichzelf: zich veranderen, zich verbeteren, hekel krijgen aan de zonde, zin om te bidden en verlangen naar God. Het gaat niet, het wil niet. Er is een Zaligmaker die alles voor je doet en alles in je doet! Wat is zalig worden mogelijk en eenvoudig. Wat is zalig worden rijk en heerlijk. Ik heb een Heiland die alles voor me deed en alles in mij doet. Wat een Bruidegom, wat een Zaligmaker. Wat een rust en liefde, wat een vrede en zekerheid geeft Hij en is in Hem!

En deze Boodschap moet en mag Paulus brengen, vers 5. Want deze Jezus heeft hem de genade gegeven van het apostelschap om dit Evangelie te verkondigen onder al de heidenen. De wereld moet en mag het horen en weten. Dit is het Evangelie in Gods Zoon. Daar mogen wij ook wel wat van hebben. Dat verlangen, die roeping. En staat er nog iets heel treffends bij. Die verkondiging van Gods Zoon Die alles voor en alles in zondaren doet die is en doet Paulus tot gehoorzaamheid des geloofs. Die verkondiging heeft één doel. Geloof.

Overgave, vertrouwen. Daar gaat het namens God Paulus om. Daarom horen we hem zeggen: wij dan wetende de schrik des HEEREN

bewegen de mensen tot het geloof. En: want de liefde van Christus dringt ons. En daar doet hij zoveel voor dat hij ergens zegt: mijn kinderkens die ik wederom arbeide te baren. Zo graag ziet Paulus dat zondaren tot geloof komen. Daar kunnen wij wel een voorbeeld aan nemen. Aan die bewogenheid en drang.

En Paulus noemt het geloof ook de gehoorzaamheid. Het Evangelie heeft een bevel in zich: geloof in het Evangelie van Gods Zoon. Het Evangelie van Gods Zoon Die alles voor en alles in zondaren doet, moet verkondigd worden met bevel van geloof en bekering. Geloof, laat Hem je Zaligmaker zijn. Laat Hem alles voor en alles in je doen. De vraag: mag ik komen tot Jezus, is eigenlijk een hele vreemde. Mag ik vluchten tot Jezus? Het wordt ons bevolen. Dan is het toch ook toegestaan. Dan word je toch niet weggestuurd als je komt. Als ik jullie zeg: ga naar de catechisatie. Dan is de vraag: mag ik gaan eigenlijk vreemd. En als je dan komt en ik stuur je terug dan is dat vreemd. Hoe kan ik je terugsturen als ik zelf heb bevolen: ga...?

O, als je op jezelf ziet zijn er zoveel redenen om te denken: ik mag niet, ik durf niet te komen. Mijn schuld, mijn ongelooft, mijn zonden, mijn verkeerdheid. Maar hoor eens: het wordt u bevolen: geloof! Kom! Het mag! Wat je wordt bevolen is toegestaan! En hoor eens: dat wordt bevolen voor Zijn Naam, vers 5 slot. Omwille van, tot eer van Zijn Naam. Een zondaar die tot Jezus komt dat is tot eer van Zijn Naam. Dat mag je zelfs biddend gebruiken: HEERE, breng me tot Uw Zoon leer mij komen in geloof, want dat is tot eer van Zijn Naam. Om Zijns Naams wil, trek mij tot Hem in geloof.

O, wat erg als je weigert. Met zo'n Zaligmaker, Die alles voor en in zondaren doet. Terwijl je bevolen wordt om te komen. En het tot eer van Zijn Naam is. Wat erg als je weigert. Dat is echt weigeren. Hardnekkig en doelbewust niet willen en niet blijven willen. Niet komen tot deze Jezus is weigering, ongehoorzaamheid. Dat je dat jezelf aandoet. Daar moet wel vreselijke straf op staan als je dat volhoudt en daarin sterft.....

3 de brief

Zo schrijft Paulus de brief aan de Romeinen. Als geroepen brenger van het Evangelie. Met de boodschap van het Evangelie. En daarom is deze brief ons overgeleverd. Die we hopen te gaan behandelen met elkaar. Deze brief heeft al heel veel teweeggebracht. God heeft deze brief gebruikt om grote dingen te doen en geweldige dingen te laten gebeuren. En met elkaar willen we enkele hoofdmomenten langsgaan. Vol van lering, omdat de kernpunten daarin naar voren komen.

Misschien het bekendste is Romeinen 1:17. De rechtvaardigheid Gods wordt in het Evangelie geopenbaard. We schrijven 1517 of iets eerder. Maarten Luther worstelt met de vraag. Hoe krijg ik vrede met God. En hij vroeg het zich af en liep er op stuk. Hoe kan de rechtvaardigheid Gods nu

Evangelie zijn? Als ook in het Evangelie de rechtvaardigheid Gods geopenbaard wordt dan ben ik verdoemd, dan kom ik er nooit. Maar toen het licht hem opging toen zag hij: die rechtvaardigheid is in het Evangelie een rechtvaardigheid die geschonken wordt, die als een geschenk gegeven wordt. Voor 100% geschenk. In Jezus volbrachte werk. Dat is de rechtvaardigheid van het Evangelie. Jezus' volbrachte werk. Daar hoeft geen werk van mij bij. Niet mijn werken, mijn prestaties op geestelijk gebied. Niets om mee in aanmerking te komen, niets om mee voor God te kunnen verstaan. Niets van mij, alles van Jezus. Niets eerst, alles is vrucht. Opdat de Kerk het altijd zou blijven verstaan: niet uit de werken, maar door het geloof in Jezus werk. Niet het volbrengen van eigen werken, maar het ontvangen van Christus werk.

Als we dat zouden vasthouden, wat zou er een vrede zijn en een zekerheid van de vrede met God. Houdt het vast, tegen alle roomse tendenzen in die in je eigen hart opspelen. Alleen Christus werk ontvangen, niet mijn werken volbrengen. O HEERE, graveer het in mij, schrijf het in mij, opdat ik niet verval in twijfelmoedigheid en angst.

We schrijven 1833 en zij in Elberfeld, in Duitsland. Kohlbrugge preekt over Romeinen 7:14. Ik ben vleeselijk, verkocht onder de zonde. Kohlbrugge kon er maar niet over uit. Nu was hij bekeerd, gelovig geworden, maar hij zondigde nog steeds. Nog steeds allerhande boze begeerten en verlangens. Hoe kon dat? Was hij wel echt bekeerd en kind van God als je zoveel zonden tegen blijft komen in jezelf? Toen las hij het wat Paulus schreef na zijn bekering: ik ben vleeselijk, komma. Ik ben vleeselijk nog steeds. Mijn vlees wil niet anders dan zondigen en mijn vlees dat ben ik. Nooit, nooit zal ik kunnen doen wat God behaagt. Alles wat meer is dan zonde is genade, en van mezelf ook na mijn bekering enkel zonde, ja, je ziet het juist steeds meer. Wie zal mij verlossen uit dit lichaam? God zij dank door Jezus Christus.

Dat geeft helderheid. Als we dat zouden vasthouden zouden we nederig zijn en blijven. En toch en juist verzekerd van ons kindschap. Dat ook Gods kinderen één en al zonde zijn en blijven in zichzelf en daar nooit boven uit komen. Houd het vast, tegen alle overmoedige tendenzen in die je in eigen hart opspelen. Dat ik ook als kind van God zondaar ben en blijf. O HEERE, graveer het in mij, opdat ik niet verval in hoogmoed en in overmoed in eigen kunnen.

We schrijven 1618/1619 en gaan naar Dordrecht. Daar vindt de Dordtse synode plaats. Arminius heeft de uitverkiezing ontkend, of beter gezegd: anders ingevuld. Namelijk dat God wel weet wie er gaan geloven en dat God de gelovigen heeft uitverkoren. Meer vraagt God niet van je: geloof. Dat is alles. En God heeft in genade Zich voorgenomen: Ik verkies iedereen die gelooft om zalig te maken. Nee, nee, zei Dordt. We lezen Romeinen 9:15,16. Ik zal Mij ontfermen over wie Ik Mij ontferm en Ik zal barmhartig zijn over wie Ik barmhartig ben. Zo is het dan niet degene die

loopt noch degene die wil maar des ontfermenden Gods. God is het Zelf Die Zich ontfermt over verlorenen. En tot geloof brengt. Want als ik zou moeten gaan geloven, ik zou het nooit gaan doen. Nooit, vijand die ik ben. Als ik geloof in Jezus is het genade dat ik geloof. Dat is Zijn werk. Daar heeft Hij Zijn Geest voor laten overwinnen, Zijn Zoon voor mij laten sterven, omdat Hij mij uitverkoren heeft voor de grondlegging der wereld. Daaraan is mijn geloof te danken. De uitverkiezing is niet aan mijn geloof te danken, maar mijn geloof is aan de uitverkiezing te danken.

Dat geeft aanbidding en verootmoediging, dat geeft God al de eer! Dat doet God recht! Dat geeft hem de eer en ons de volle troost dat het vastligt in Hem tot in eeuwigheid. Houd dat vast, tegen alle arminiaanse tendenzen in die in je hart opspelen. HEERE graveer het in mij, anders onteer ik U, doe ik U tekort, schrijf ik mezelf toe wat me niet toekomt en ben ik een dief van Uw eer.

We gaan naar 386 na Christus. Augustinus is opgevoed door zijn gelovige moeder. Maar de wereld trekt zo, de zonde trekt zo. De beroemdheid die hem toelacht omdat hij zoveel gaven heeft. Het genot van zijn relatie met een werelds meisje. Zijn uitgaansleven in Milaan op de avonden en in de nachten. O, hij weet wel, dit is het niet, maar ja.... En dan loopt hij de tuin in en hoort een stem die zingt: neem en lees. En hij neemt de Bijbel en leest Romeinen 13:13,14. "Laat ons, als in den dag, eerlijk wandelen; niet in brasserijen en dronkenschappen, niet in slaapkamers en ontuchtigheden, niet in twist en nijdigheid; Maar doet aan den Heere Jezus Christus, en verzorgt het vlees niet tot begeerlijk-heden." Bekeer je! Je gaat levend in de zonde verloren of je gaat strijdend tegen de zonde ten hemel. Eén van beiden.

Dat geeft bekering. Dat leert Christus zoeken. Zijn genade zoeken. Je overgeven aan Hem, de Zaligmaker. Dat weekt en trekt los van de brede weg, dat breekt de binding de satan. Houd dat vast, tegen alle gemakzuchtige, vleselijke tendenzen in die opspelen in je eigen hart. HEERE, graveer het in mij en bekeer mij! Anders houd ik de zonde vast en dus de koorden waarmee satan me meetrekt naar de hel.

De Romeinenbrief. Een schatkist met zuiver goud. We hopen hem te openen de komende tijd. Een broodtrommel met voedsel. Voedsel van rechtvaardiging, verootmoediging, verkiezing en bekering. O alle hongerigen, komt koopt en eet.

Amen